

ת"פ 62448/10/15 - מדינת ישראל נגד חנוך גנירם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 62448-10-15 מדינת ישראל נ' גנירם

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם חנוך גנירם
ע"י ב"כ עו"ד יצחק בם

גזר דין - ללא הרשעה

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הפרת הוראה חוקית.
בהתאם לעובדות כתב האישום בו הורשע, הפר הנאשם צו שניתן על ידי המפקד הצבאי באזור יהודה ושומרון, בכך שנמצא מחוץ לכתובת מעצר הבית בו היה עליו לשהות, ביום 28.10.2015 בשעה 22:00.
2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם עזב את המסגרת הלימודית בגיל צעיר והתגורר בחווה בה עבד כרועה צאן. בחודש פברואר 2017 התגייס לצבא, שם גילה, עד עתה, מוטיבציה רבה ושולב במסלול קרבי, לבקשתו ולאחר מאבק מצידו. שירות המבחן קיבל דיווחים חיוביים ביותר ממפקדיו של הנאשם.
הנאשם השתלב בהליך טיפולי שיקומי באמצעות שירות המבחן לנוער, זאת במסגרת הליך אחר שהתנהל כנגדו, קיבל אחריות על מעשיו ומבין את חומרתם.
שירות המבחן התרשם מצעיר בעל יכולות להיות אזרח תורם וחיובי, בעל תוכניות נורמטיביות לעתידו, אשר הפיק רבות מההליך הטיפולי אותו עבר. כעת, נמצא הנאשם בסיכון נמוך ביותר לשוב ולבצע עבירות. שירות המבחן ציין, כי העבירה בוצעה בשלהי גיל ההתבגרות של הנאשם, הנמצא בעיצומו של הליך שינוי בחייו, ובהתחשב אף בפגיעה אפשרית של הרשעה בשירותו הצבאי ובאפשרויות תעסוקה עתידיות - המליץ שירות המבחן לבטל את ההרשעה, ולהשית על הנאשם צו מבחן וחתימה על התחייבות.
3. במסגרת הראיות לעונש, הגיש ב"כ הנאשם שלושה מכתבים ממפקדיו של הנאשם, מהם עולה באופן ברור כי הנאשם מתפקד כחייל מוביל, משמעותי, ממושמע ובעל מוטיבציה רבה לתרום ולהתקדם.

בנוסף, פירט סגן עודד זנד כי נוכח תכונותיו של הנאשם הוחלט כי ייצא לקורס צבאי מיוחד, לאחריו יימלא תפקיד של "מתחקר". כפי שציין, "הרשעה פלילית עלולה, קרוב לוודאי, לסכל את יציאתו של חנוך לקורס", זאת בשל קושי בסיווג ביטחוני נוכח הרשעה. מהמכתב עולה שמדובר בתפקיד המקדם את הנאשם ביחס לחבריו ליחידה.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם שבעברו נרשמה אי הרשעה בגין עבירה של תקיפה וחבלה של ממש, במסגרת בית משפט לנוער. לטענתה, העבירה שביצע הנאשם פגעה בשמירה על ביטחון הציבור, הסדר הציבורי, ביטחון האזור וכן בערך כיבוד שלטון החוק. על אף האמור בתסקיר שירות המבחן וההליך שעבר הנאשם, טענה המאשימה כי לא ניתן לומר שהנזק אשר ייגרם לנאשם מהרשעתו הוא לא מידתי, מה גם שפתוחה בפניו הדרך לבקש את ביטול הרישום הפלילי בהמשך דרכו. לאחר שהפנתה לפסיקה, עתרה המאשימה להותיר את ההרשעה על כנה ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם הדגיש את הנזק העלול להיגרם לנאשם מהרשעתו, זאת במסגרת התקדמותו במסלול הצבאי. עוד מיקד את העובדה שהצו אשר הופר הוצא כנגד הנאשם בעת היותו קטין והעבירה בוצעה יום לאחר שמלאו לו 18. אשר לעבירה הנוספת במסגרת בית המשפט לנוער, ציין ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע שהתרחש זמן רב עובר לעבירה במקרה הנדון, בגינו הועמד לדין רק לאחר הגשת כתב אישום זה. לפיכך, טען לביטול הרשעת הנאשם והטלת ענישה תואמת. בנוסף, צירף ב"כ הנאשם פסיקה לתמוך בטיעונו.

הנאשם בעצמו טען כי מזה תקופה ארוכה הוא נלחם על מנת שהמערכת תאפשר לו להתגייס לשירות קרבי ולהתקדם במסגרת הצבא, הליך המעוכב בשל ההרשעה. עוד ציין כי מקבל אחריות מלאה על מעשיו ונמצא בשלב זה של חייו במקום שונה לחלוטין.

דין והכרעה

6. יש ממש בטיעון המאשימה ביחס לערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית, ובהם חשיבות השמירה על שלטון החוק, הסדר הציבורי, ובנסיבות אופי הוראה חוקית במקרה הנדון - אף שמירה על ביטחון הציבור.

יחד עם זאת, בטרם ייבחן בית המשפט את מתחם הענישה, יש לבחון תחילה את סוגיית ביטול ההרשעה.

סדר הדין הפלילי מחייב את הרשעתו של נאשם לגביו נקבע כי ביצע עבירה פלילית. רק במקרים חריגים בהם נוצר פער בלתי סביר במידת הפגיעה בנאשם לבין תועלת ההרשעה לאינטרס הציבורי,

יסטה בית המשפט מכלל זה. הפסיקה קבעה שני תנאים מצטברים לפיהם נבחנת סוגיה זו: סוג עבירה המאפשר לוותר על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים, וכן פגיעה בשיקומו של הנאשם.

בחינת סוג העבירה מעלה כי אין מדובר בעבירה אשר אינה מאפשרת לוותר על הרשעה, כפי שאף המאשימה בטיעוניה כשלה מלנמק (ראו לענין עבירות חמורות אשר הסתיימו ללא הרשעה - רע"פ 3446/10 אלחלים נ' מדינת ישראל (1.2.11); ע"פ 4669/09 מירית אבירם נ' מדינת ישראל (19.9.11); ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל).

בחינת המקרה הנדון, מעלה כי הנאשם ביצע כבדת דרך משמעותית ביותר מאז היותו קטין, עת ביצע עבירת אלימות אשר הסתיימה ללא הרשעה, וכן מאז ביצוע העבירה שבפניי, כשמלאו לו 18 שנים ויום. מדובר במקרה מובהק המדגים את העובדה ש"היותם ב'תקופת המעבר' שבין קטינות לבגירות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו וכלל הנסיבות" (ע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל, פסקה ד' (22.5.2014), שם קבע בית המשפט העליון כי עניינו של צעיר בן 20 בעת ביצוע המעשה, אשר הורשע בעבירת סיוע לשוד, יסתיים ללא הרשעה).

הנאשם שבפני, ערך שינוי מהותי ומשמעותי באורחות חייו, עלה על דרך חיים נורמטיבית ותורמת, תוך הפגנת רצון עז ומוטיבציה רבה להיות חלק בלתי נפרד מהחברה הישראלית הנורמטיבית. די להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן, אך אציין בנוסף כי התרשמתי מחוות הדעת של מפקדי הנאשם ומדברי הנאשם באולם בית המשפט, כי אכן מדובר בדרך חדשה בה צועד הנאשם לאורך זמן. ניתן בהחלט להסיק מכל האמור, את החשיבות המרכזית בשילוב הנאשם בשירות צבאי משמעותי, כאחד הגורמים המקנים לו עוגן וכיוון לדרך חייו החיובית. לפיכך, ובהתחשב במכתבו של סגן עודד זנד המציין באופן מפורש את הפגיעה בקידומו של הנאשם במסגרת שירותו הצבאי, ככל שהרשעתו תישאר על כנה, אני קובע כי מידת הנזק שייגרם לו, עולה על תועלת ההרשעה לאינטרס הציבורי (ראו עוד, את פסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם, לעומת פסק הדין אותה הגישה המאשימה, השונה ממקרה זה במובנים רבים: התייחסות בית המשפט לנסיבות השונות של ביצוע העבירה, התנהלות הנאשם באותו מקרה החל מקבלת הצו וחקירתו במשטרה, הרקע האידאולוגי, ההשתייכות לקבוצות "גובלות חוק", מחויבות בעייתית למוסדות המדינה ולחוק, וגילו המבוגר יותר של אותו נאשם).

7. בהתחשב בכל האמור לעיל, אני מוצא כי מדובר באחד המקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם יש לסיים את ההליך ללא הרשעת הנאשם. נוכח קביעה זו, אין מקום להמשך בחינה בהתאם למסלול שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין (ראו ת"פ 12-02-45988 מדינת ישראל נ' סייף (29.12.14)).

לפיכך, אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם, וקובע כי הליך זה יסתיים ללא הרשעתו.

אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך 6 חודשים וחתימה על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪, להימנע מביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית למשך שנתיים מהיום.

עמוד 3

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 09 יולי 2018, במעמד הצדדים.